

„Jakeově sestře?“ Cassie se otrásla. Být podobná Jakeově sestře, to není moc příjemná představa.

„Trochu. Ne ve všem, samozřejmě, ale máte skoro stejnou barvu očí. Ne tak světlé, ale stejně žlutozelené. A v obličejí jste si podobné. Obě vypadáte – jak to říkáte? – chytře. Inteligentně. Jake se musel leknout, když tě poprvé viděl.“

Vzpomněla si na to. Strašidelné. „Tak co se tedy říkalo?“

„Hrozné věci. Že její tělo bylo... poničené.“

„Cože?“ Cassie ztěžka polkla. „Myslíš znetvořené? Jako že ji někdo zabil?“ Chudák Jake.

„Ne, ne. Já nevím. Ne znetvořené. Spíš... suché, vysušené. Možná se řízla a vykrvácela. To si myslím. Ať už to byla nehoda, nebo ne, kdoví? Něco tak jednoduchého a tragického.“

„Proboha. To by jí nevysušilo celé tělo.“

Isabella pokrčila rameny. „Třeba ležela moc dlouho na slunci. Myslím, než ji našli. Je to hrozné, ale určitě to bylo přehnané. Lidi umějí říkat ošklivé věci. A proto...“

„Proto co? No tak, Isabello, vymáčkni se.“

Isabella vzdychla a prsty si prohrábla vlasy. „Proto Jake nemá rád Ranjita. Jess s ním chodila, víš? Ve škole se říkalo, že měl v její smrti prsty.“

Cassie zbledla. „Ale to je...“

„Šílené, jistě! Ale pro Jakea je těžké ty řeči ignorovat.“

vat. Musí pořád myslet na to, že Ranjit třeba... No, ani to nechci vyslovit. Byla to hrozná nehoda, to je vše. A Jake truchlí. Nedokáže vinit jen nešťastnou náhodu.“

„Nešťastnou náhodu,“ opakovala Cassie a olízla si oschlé rty. *Vysušená...*

„Ano. Byla to nešťastná nehoda. Ještě že má sir Alric vlivné přátele. I naše rodiče. Chci říct...“ Skousla si ret a divoce zrudla, ale pak rychle pokračovala: „Taková událost může školu i zničit, víš?“

„Taková událost.“ Časem, pomyslela si Cassie, bude určitě schopná říct něco originálnějšího, ale teď se nemůže na nic jiného než opakovat po Isabelle jako papoušek.

„Spíš nehoda. Něco takového se stalo před několika lety. A předtím... No, nebudeme o tom mluvit, Cassie. Mluvme raději o Richardovi!“

Vzhledem k tomu, co slyšela, Cassie nebyla vůbec proti.

Přesto ale Isabelle nebylo podobné, že by zmlkla. He. Velmi skromně řečeno, pomyslela si Cassie s láskou. Nejspíš si domýšlí něco, co není pravda. Je paranoidní. A tím, že bude stát tady na schodech, stejně na nic objeveného neprijde. Navíc má hlad. Isabella je nejspíš v jídelně a Richard také. Měla se s ním později sejít, ale bylo by hezké ho potkat už teď.

Byla v polovině schodů do třetího poschodí, když